

ΑΤΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ
ΚΛΕΩΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
(ΑΤΤΙΚ)

ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΤΤΙΚ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΑΣΜΑΤΟΣ ΔΡΧ. 0.

Πάν-γνήσιον ἀντίτυπον ὀφείλει νὰ φέρῃ τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν τοῦ συνθέτου

Tous droits d'exécution, de reproduction
et de traduction réservés pour tous pays.

K. Triantafyllou

Enregistré au Ministère de l'Instru-
ction Publique en date du 12 Août 1935.

"ΕΙΔΑ ΜΑΤΙΑ!"

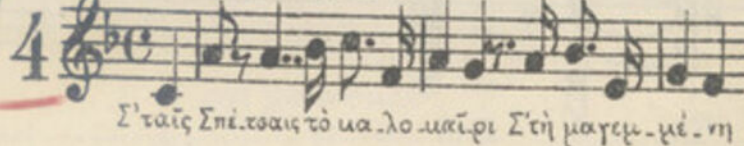
"ΓΙΑΤΙ ΜΕΘΩ!"

"Η ΕΛΗΤΣΑ"

"ΣΤΗΣ ΣΠΕΤΣΑΙΣ"

"ΤΑ ΝΙΑΤΑ"

"ΧΗΡΙΝΟΙ ΕΡΩΤΕΣ"

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΘΕΤΟΥ

Τῇ Ἑλληνικῇ ἐν Ρωσσίᾳ οἰκογενεῖᾳ Γ. ΚΡΙΕΖΗ, εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ ἀγάπης.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:

Ἰκδοσις Μ. Καζάζη - Ἀθῆναι - Σταδίου 18.

Ἰδιοκτησία τοῦ ἐκδότου

Νομίμως κατατεθειμένα.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνατύπωσις.

ΣΤΗΞ ΞΠΕΤΞΑΙΞ

(RAG TIME)

Ποίησις καὶ Μουσικὴ

ΚΛΕΟΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ (C. ATTIC)

Allegretto.

PIANO.

mf *Deciso* *cresc.*

rit. *ff* *grazioso*

leggiere

poco rall.

rall. col canto

a tempo

a tempo

Εἰς τῶν Σπετσῶν τὴν ἀμ-μον-διὰ Ἐ-κεῖ πού παί-ζαν με πο-

διὰ Ἐ-γνω-ρι-σθῆ-καν δύο παι-διὰ Μία θε-ρι-νὴ βρα--

δύα Ἐ-νας Το-τός καὶ γιὰ Φι-φὴ Κα-νὶς δὲν δι-δεῖ προ-σο-

χή Μὰ ἐτὴν ἄ - θῶ - ἄ τους ψυ - χή Κάτ' εἶ - χε γεν - - - νη - - -

rit. *Giacoso a tempo*
 θῆ Σ' τῆς Σπῆ - τοαίς τὸ υα - λο - καὶ - ρι Σ' τὴ μα - γεμ - μένη ἄ - κρο - για -

rit. *a tempo*
 ραδ. *

un poco rall. *a tempo*
 λιά Σοῦ φέρ - νει γλυ - κα τ' ἄ - γέ - ρι Τρα - γού - δια γέ - λια καὶ φι - λιά Πεο -

un poco rall. *a tempo*

νοῦ - σαν τὰ ζευ - γα - ρά - κια Κεῖ - χαν κου - δέν - τα χα - μη - λή Κε' ἄλ -

(bien détaché) 1re et 2e Volta.
 λά - ξαν τὰ οὐὸ παι - δά - κια Τὸ πρῶ - τό τους φι - - λή
 D. C. al %
 (Coda au verso)

ΣΤΗΣ ΣΠΕΤΣΑΙΣ

(RAG TIME)

Στίχοι καὶ Μουσική
ΚΛΕΩΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
(C. ATTIC)

2^α Στροφή:

Κάθε χρονιά, Τοτός, Φιφή,
Ἐκάναν πάντοτ' ἐξοχή
Στὸ ξακουσμένο τὸ νησί
Κι' ἐπαιζανε μαζί
Μὰ τῶν παιδιῶν τὰ χωρατὰ
Ποῦ μεγαλώνανε κοντὰ
Ἐγίναν γρήγορα σωστά
Χωρὶς νὰ φταῖν' κι' αὐτά.

Στῆς Σπέτσαις, τὸ καλοκαῖρι,
Στὴ μαγεμμένη ἀκρογιαλιά,
Σοῦ φέρνει γλυκὰ τ' ἀγέρι
Τραγούδια, γέλια καὶ φιλιὰ!
Καὶ τώρα στὰ ζευγαράκια
Καινούργιο εἶχε προστεθῇ,
Ἐκεῖνο π' ἀπὸ παιδάκια
Εἶχεν ἐρωτευθῇ!....

3^η Στροφή:

Δὲν ἦσαν πιά παιδιὰ μικρὰ
Καὶ σὰν σπουργίτια τολμηρὰ
Ποῦ μόλις βγάλουνε φτερά
Γυριῦν τὴ χαρά.
Ἐνα πρωῒ, τὰ δυὸ πουλιὰ
Ἐπέταξαν ἀπ' τὴ φωληὰ.
Πῆραν μιὰ θάρκα μὲ πανιὰ
Καὶ δὲν γυρίσαν πιά!....

Στῆς Σπέτσαις, τὸ καλοκαῖρι,
Στὴ μαγεμμένη ἀκρογιαλιά,
Σοῦ φέρνει γλυκὰ τ' ἀγέρι
Τραγούδια, γέλια καὶ φιλιὰ!
Νομίζουν τὰ ζευγαράκια
Πῶς τὰ παιδιὰ εἶχαν πνιγῇ,
Μὰ μ' οὔπαν κατι πουλάκια
Πῶς ζοῦν σὲ ξένη γῆ!....